

SLOMSEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomšekovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravljene tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

prav lepo zapeli naši fantje in dekleta; govor je obsegal v glavnem: kaj je novo društvo, kdo je (iz ljudi in za ljudi) in kaj hoče (izobrazbo in pošteno zabavo). Potem je sledila kratka igra in na koncu liturgična pesnitev. Ljudje so se navdušili za naše društvo in obljubili vsestransko pomoč. Društvo se pripravlja na materinsko proslavo v drugi polovici maja. Kakor odbor, tako tudi članstvo jamči, da bo društvo raslo in rodilo obilo sadov. — Naš šolski upravitelj g. Beloglavec je odšel na tečaj gospodarstvo-načelnevalne šole v Maribor. Zastopa ga g. Pagonova. Dobili smo tudi novega učitelja. Smo prav zadovoljni z njim. Naj bo še on z nami! — Na javni dražbi je bilo dne 18. t. m. prodano poslopje pri cerkvi, last g. Gumilara. Hišo je kupil g. Hübl in misli otvoriti v njej svojo pekarno in trgovino.

Tihotapčeva usoda. V bližini Petajncv so graničarji pozno v noči zaustavili znanega tihotapca Ruperta Senekoviča iz Samušanov v trenutku, ko je hotel prekorčiti državno mejo. Ker ni postal na poziv, se je poslužila obmejna straža orožja. Senekovič je obležal, zadet od dveh krogel. V brezupnem stanju so ga prepeljali v bolnico v M. Soboto.

Ubila in vržena v Muro. V Melincih so pogrebniki kmetje iz Mure neznanu, 25 do 30 let staro utopljenko, ki je imela na zatilniku od topega orodja prizadeto rano. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bila neznanica ubita z udarcem po zatilniku, nato pa vržena v Muro, kjer je bilo truplo 3 do 4 dni. Zločin je bil iz-

vršen nekje v Avstriji in ga bo že razkrilo poizvedovanje.

Pod pretvezo barantanja izvršena tatvina. Pri posestniku Grabarju v Kobiljah je barantal neznan moški v hlevu za bika. Med kupčeva-

njem, ki ni bilo zaključeno, sta kupčeva spremeljevalca ukradla Grabarju iz omare v hiši 6000 Din. Orožniki so prišli na progi Ljutomer—Sobota živinskega barantača, ki je zvalil okradenega v hlev.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Prosvetno društvo ponovi v nedeljo dne 3. maja, popoldne po večernicah, igro »Krivoprišežnik«. Vabimo k vpriporitvi tudi sosednje župnije!

Veržej. Tukajšnja dekliška Marijina družba obhaja v nedeljo dne 3. maja desetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki bo popoldne pri poznem sv. opravilu slovesen sprejem novih članic. Popoldne pa v dvorani Marijanišča Marijina proslava z duhovno igro »Izvoljena devica«.

Ormož. V nedeljo dne 3. maja popoldne vsi v kletarsko dvorano v Ormož! Kaj pa bo tam? Igra? Ne, temveč spevoigra, to je igra, pri kateri se nič ne govori, temveč samo poje in je kaj takega redko videti na naših odrih. Tomaževščani pridejo k nam ter bodo točno ob 4. uri popoldne vpriporili v kletarski dvorani zanimivo, podučljivo in nad vse veličastno spevoigro »Darinka«. Na sporedu so tudi še razne burke in kupleti. Pripomniti moramo, da igra ne traja več kot dve uri in boste lahko vsi šli še na tombolo, ali na kake druge veselice od zunaj.

Sv. Urban pri Ptuj. V nedeljo dne 3. maja se vrši pevski koncert z vpriporitvijo Vodopivčeve operete »Kovačev študent«. V programu je tudi več izbranih narodnih pesmi. Urbančani bodo v obilnem številu posetili to pevsko prireditel.

Slovenci v Zagrebu. Bela nedelja je potekla nad vse pričakovano lepo in slovesno. Pri sv. Roku smo obhajali petletnico, kar se je začela služba božja za zagrebske Slovence. Za petletnico je prišel v Zagreb g. svetnik Kalan Jan., ki je bil začel to prevažno dušnopastirsko delo. Popoldne je opravil peto sv. mašo z lepim nagovorom, popoldne pa prav tako večernice z govorom. Cerkev je bila obakrat mnogo premajhna za vse Rokovce. Zvečer je bila proslava v Jeronimski dvorani. Najprej je g. Jože pozdravil vse goste (med drugimi je bil tudi župnik sv. Blaža msg. Kerdič s kaplanom g. Sušo, kanonik Barle Janko in zastopniki č.č. gg. salezijancev in frančiškanov) in povedal nekaj misli glede sv. Roka in Slomšekovega prosvetnega društva. Nato so Slomšekarji zaigrali pretresljivo igro »Podrti križ«. Med odmori je zapel naš priljubljeni »Slovenski oktet« nekaj ognjevitih pesmi, otroci so deklamirali ljubke pesmice in g. Kalan je pripovedoval spomine. Bil je res lep večer, ki ga ne bomo pozabili.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Po dolgi in mučni bolezni je 23. t. m. umrla gospa Ana Kraner v starosti 56 let, žena sodarskega pomočnika ter dolgoletnega naročnika »Slovenskega gospodarja« in »Nedelje«. Rajna je bila dobra žena in skrbna gospodinja. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Spremljalo jo je veliko ljudi na njeni

zadnji poti. Blag ji spomin in naj počiva v božjem miru!

Marenberg. V Mozirju je v četrtek 16. aprila umrl v 73. letu starosti po širni Sloveniji znani akademski kipar in pozlatar g. Ivan Cesar. V Marenbergu je leta 1901 lepo prenovil veliki oltar pri Sv. Janezu in izdelal več kipov po

Po pobegu garde in cesarja so našli italijanski vojaki votlino, koje tla so bila pokrita z dragocenimi preprogami in stene pa okraščene s tapetami, na katerih je naslikan lev plemena Juda, iz katerega izvajajo abesinski cesarji svoj izvor. — Vhod v votlino je bil zavarovan s topovi. V notranjosti je bilo vse polno francoskih plinskih mask, strojne, razne municije ter angleška radio-sprejemna in oddajna postaja. Votlina je bila razsvetljena in se je dala kuriti s pomočjo močnih električnih baterij. V manjši stranski votlini je bila bolnica, v kateri so naleteli Italijani na zdravila in zdravniško orodje. V cesarski

obraz mu je bilo videti, da mu je dobro; le pogled mu je bil tako žalosten in plah. S sestrami in s krojačem je nekaj malega spregovoril, krojaču je tudi povedal, da je dobil čedno službo kot oskrbnik na posestvu graščaka Vitezoviča. Po domačem kraju ni vprašal in po nikomer v Podkrajju. Z drugimi se ni menil in je le na kratko odgovarjal, ako ga je kdo kaj vprašal. Le ko je proti Blazinki pričeval, mu je bliskalo oko kakor nekoč, ko je še bil poveljnik strelske družine. Odločno in jasno je govoril. Blazinka je tajila in se otepala kakor mačka v vreči. Toda ni ji pomagalo; obsodili so jo na deset let ječe. Ko je čula obsodbo, je vsa pobesnela.

Tevž je v naglici še stisnil mojstru Krištofu nekaj v roko — bilo je onih tri sto dinarjev, ki si jih je vzel na posodo — in je izginil, ne da bi se bil od koga poslovil.

Stirinajst dni potem je na Blazinovem zapel boben. Izkupili so toliko, da je tudi Tevž prišel do svojega. Ni ga bilo blizu, ampak je kar po sodnji prenesel svoj denar na kmete v Rovtah in tako poplačal svoj dolg.

V novi službi je imel dela čez glavo. S pridnostjo in poštenostjo si je kmalu pridobil graščaka. Čez dan ni imel kdaj misliti na to, kar je bilo; zvečer pa so se oglašali spomini. Ni jih in ni jih mogel odgnati. Večkrat so ga mučili še v sanjah in navadno se je vpletala vanje podoba Zvonikove Marte. Ne, tako to

ni moglo ostati — pozabiti mora, mora, mora pozabiti in pokopati...

Okoli Božiča je bilo, ko je dobil pismo iz Podkrajja. Že na ovitku je spoznal pisavo ženske roke. Razburjeno ga je odprl. Res! Marta mu je pisala.

Ljubi Tevž!

Mojster Močilnik mi je povedal za Tvoj naslov, in zdaj, ko sem ga izvedela, Ti moram pisati. Zelo rada bi se bila s Teboj pogovorila, ko bi bil le prišel. Vem, da sem Te hudo užalila, in zato Te ni več. Toda vsega nisem sama kriva. Ko bi mi bil Ti le malo zaupal in mi povedal, v kaki stiski si bil, gotovo ne bi bila nikomur besedice črhnila in bi Ti bila ostala ob strani z vsem srcem in z vso dušo. Ako misliš, da sem ponosna, se zelo motiš. Dejala sem, da bi me moral bolje poznati. Nekaj na svojo čast pa mora vsako pošteno dekle dati; toda zaradi tega Ti nikoli ne bi bila zamerila kaj takega, čemur nisi sam nič kriv. Bilo, kar bilo, Tvoje dobro ime je brez madeža in občudujem Te, da se nobene žrtve nisi ustrašil in si bil tako zvest in pošten. Takega moža bi me ne bilo treba biti sram in mene tudi nikoli sram ne bi bilo. Oče Te zdaj tudi čisto drugače sodijo. Večkrat rečejo, da si vreden vsega spoštovanja; svojemu očetu si bil dober sin — kakor mladi Tobija v sv. pismu, ali pa še bolj. Zato boš še srečen. Meni se v srce smiliš, ko po-

župniji. Njegovo delo so Marijine podobe pri podružnicah, ki se nosijo v procesiji. Med svetovno vojno je naredil dva lepa kipa Srca Jezusovega in Marijinega za župno cerkev v Mariburgu. Gospod mu daj večni mir!

Sv. Anton na Pohorju. V nežni dobi življenja, v starosti 11 let, je umrl Franček Mravljak; preselil se je k Gospodu Jezusu, za katerega je več let pridno in zvesto ministriral v naši znameniti romarski cerkvi. Umrl je v slovenjegraški bolnici, dobro pripravljen za večnost. Na belo nedeljo so ga pripeljali domov, v torek pa smo ga pokopali ob obilni udeležbi znancev in sorodnikov Mravljakove hiše. Z lepimi besedami se je poslovila od svojega učenca gđc. Zlatka Köchl. Ves grob je bil zasut s pomladanskim cvetjem kot z zadnjim pozdravom sošolcev in sošolk. Počivaj sladko v naročju Gospoda Jezusa ter izprosi tolažbo preostalim, posebno svojim potrjim staršem!

Sv. Janž na Dr. polju. V Trničah je umrl 18. aprila Anton Areh, kmečki fant, star 31 let. Bolehal je na želodčni bolezni, kateri je po težki operaciji podlegel. Bil je globoke vere in poštenega življenja ter je vestno izpolnjeval krščanske dolžnosti. Pogreb je bil ob veliki udeležbi 20. aprila. Pokojnik naj v miru počiva, staršem, bratom in sestram naše sožalje!

Brezole pri Račah. Dne 13. aprila je umrla in na veke zatisnila svoje oči v mariborski bolnici tukajšnja zasebnica ter Marijina družbenica M. Frangež. Pogreb rajne se je vršil dne 15. t. m. na pokopališču ob obilni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Draga Micka, šla si tja počivat, kjer počiva tvoj dragi bratec Simon. Vsemogočni bodi obema usmiljeni sodnik!

Zgornja Polskava. Na velikonočno nedeljo je za vedno preminula naša nepozabna sosedka, svojemu možu zvesta žena, svojim otrokom pa nad vse skrbna mamica Neža Koban, posestnica na Selah. Pred 14 dnevi se je ponesrečila pri delu na polju. Rajna se je rodila leta 1875 v Laporju ter se je priženila pred 40 leti na precej obširno Kobanovo posestvo na Sele. Složno s svojim možem sta si vzgojila štiri otroke v strogo krščanskem duhu. Starejši sin je predsednik izobraževalnega društva Skala, ki se je pod njegovim nadzorstvom lepo razvil; drugi je orožnik v Cerknici, tretji in hčerka sta pa

doma. Pogrebne obrede je opravil laporski dekan g. Ozimič ob asistenci domačega g. župnika Gartnerja. G. dekan se je z lepimi besedami poslovil od rajne. Bog ji bodi milostljiv sodnik! Na sedmini za rajno se je nabralo na predlog g. Ivana Koropca na Bukovcu 121.50 D za dijaško kuhinjo v Mariboru. Vsem darovalcem lepa hvala!

Sv. Anton v Slov. goricah. Umrla je dobra Močnikova mati, 76letna posestnica in prevžitarica v Brengoškem vrhu. Rajna je bila vse življenje skrbna in delavna gospodinja, ki je imela odprte roke za delavce in reveže. V svojem zakonu je vzgojila sedem otrok, izmed katerih je najmlajši padel v vojni, dve hčeri pa sta tudi že šli pred njo v večnost. Komaj en dan po praznikih se je naglo preselila v večnost. Rada je druge spremljala na zadnji poti, zato se jih je tudi njenega pogreba mnogo udeležilo. Položili so jo k večnemu počitku zraven njenega bratca 63letnega Andreja Slačka iz Andrenc, katerega je pred kratkim na poti v vinograd zadela kap. Kot član Apostolstva mož je vsak mesec pristopil k mizi Gospodovi, zato mu je bilo mesečno sv. obhajilo zadnja popotnica. Gospod njima daj večni pokoj!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 16. aprila je previdena s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspala Marija Kosi iz Hermanec v 77. letu starosti. Njeno življenje je bilo polno žalostnih, bolj kot veselih dni, ker nesreča in trpljenje sta jo zmiraj obiskovala. Pogreba se je udeležila množica ljudi, kar priča, da je bila rajna povsod priljubljena in spoštovana. Bog ji daj večni mir!

Gaberke pri Šoštanj. V torek 7. aprila je umrl Grušovnik Franc, posestnik, star 81 let. Pogreb je bil na veliki petek ob 10. uri dopoldne. Rajni se je rodil leta 1855 v ugledni hiši Osonkarjevi v Dolici, župnija sv. Florijana. V Gaberke na Črnetovo posestvo se je priženil leta 1884, oženjen je bil 35 let. Leta 1919 mu je žena umrla. Imela sta pet otrok, 1 dekle je še zelo mlado umrlo, dva sina sta bila žrtvi svetovne vojne. Mlajši sin Janez je padel kot žrtev na italijanski fronti, starejši Franc pa je bil ranjen leta 1914 na ruski fronti in je kot invalid v pravem pomenu besede kot mučenik umrl leta 1936. Rajni oče je gospodaril sam do zadnjega, sin in hči sta mu prav pridno pomagala in štiri leta v bolezni lepo stregla. Rajni

Franc Grušovnik je bil zaveden, versko naroden Slovenec. V javnosti je bil mož na svojem mestu, pri volitvah vedno na katoliški strani. V mlajših letih je bil občinski odbornik ter ima velike zasluge, da ni nekoč okoliška občina Šoštanj prišla v nemčurske roke. Katoliške duhovnike je spoštoval nad vse in tudi on je bil spoštovan, da si pred njim ni nikdo upal sramotiti duhovnika. Katoliških knjig in časopisov je prečital več kot sto drugih ljudi na deželi. »Slovenski gospodar« je bil njegov stalni gost celo njegovo življenje, večkrat je rekel, da je lažje brez kruha kot pa brez »Slovenskega gospodarja«. Rad je hodil k sv. zakramentom in na bolniški postelji je večkrat na leto prejel sv. obhajilo in tudi malo pred smrtjo. Upamo, da že uživa s svojo že umrlo družino nebeško plačilo. Sinu in hčeri pa naše sožalje!

Babno pri Celju. Smrt ne izbira, kar pobira! Ta pregovor se je žal uresničil tudi v naši vasi. Mlada žena Terezija Hauptman je bila v nedeljo dne 19. t. m. še zdrava in krepka, v ponedeljek zvečer pa je ležala že na mrtvaškem odru. Postala je žrtev materinstva. Rodila je sinčka, ki pa je že drugi dan odšel za materjo v večnost. Kako je bila rajna priljubljena med poznanimi, je pokazal njen pogreb ter mnogi venci in šopki. Kljub delu na polju jo je spremljalo na zadnji poti toliko ljudi, kakor že Babno dolgo ne pomni. Bila je dobra revežem, prijazna s sosedi in poznanimi, ter možu, s katerim je bila samo 10 mesecev poročena, zvesta družica. Čitala je najrajše »Slovenskega gospodarja«, ki že več let prihaja v to hišo. Veliko prerano umrli krščanski ženi naj sveti večna luč, žalujočemu možu, sestram in bratom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 1. aprila je v Malibrezu-Modreču mirno v Gospodu zaspala Senica Marija, stara Sikoletova mati, v visoki starosti 79 let. Bila je dobra krščanska mati in gospodinja, ki je po velikem trudu in trpljenju svojih let sedaj mirno v sredi številnih vnukov preživela večer svojega življenja in se krščansko pripravljala za svojo smrt. Vrla mati, počivaj v miru božjem! — Na belo nedeljo pa smo imeli kar dva mrliča: V Podkladu pri Sv. Rupertu je po dolgem trpljenju in bolehanju preminul vrli oče Kocman Matija v starosti 74 let. Mož je v svojem življenju moral poskusiti vse mogoče boje za svoj obstanek, a je bil vedno

mislim, koliko si prestal in kako hudo Ti je bilo. To ni prazna beseda. Verjemi mi, da bi Ti bila rada pomagala, da bi bil laže nosil. Najbolj me boli, da je tudi mene premotil videz in sem Te z besedami in vedenjem žalila. Moj Bog, slepa sem bila in ne vem drugega, kakor da Te za odpuščanje prosim. Za nič drugega Te ne prosim kakor le za to, da mi odpustiš. Beseda, ki sem Ti jo dala, mi velja in nikoli ne bom drugega vzela. Pisati ne morem vsega, povedati pa bi Ti bila imela mnogo, mnogo. — Novega ni nič posebnega. Oče so bolehní, zdravnik pa pravi, da ni kaj nevarnega. Da je Močilnik kupil nekaj travnikov od Blazinovega grunta in tisto hišo pri Mežnarju, to Ti bo že znano. Sin je pustil financarsko službo in je že dva meseca tu; zdaj mu bo oče v tej hiši uredil branjarijo. Večkrat je že bil pri nas in Te ima v časti. Meni se zdi čeden in pošten fant. — Zdaj pa ne vem več kaj. Pristrčno Te prosim, odpši mi. Če mi boš le to pisal, da mi odpuščaš, bom zadovoljna. O svojem pisanju nisem nikomur nič rekla; zato Ti ne morem nobenih drugih pozdravov poslati kakor svoje.

Tvoja

Marta Zvonik.

Prvi hlp je obšlo Tevža čustvo velikega veselja. Dobro mu je delo, da mu piše Marta tako pristrčno, posebno pa še, da ga imajo pri Zvonikovih v časti.

Morda ga zdaj tudi drugi Podkrajčani drugače sodijo.

Toda nečesa je pogrešal v pismu. Prebral ga je drugič. Ne, niti besedice ni o ljubezni. Ali pa jo ima on še rad? O, še, še, še. Najsi se pamet še tako upira, srce ne neha vpiti: še, še, še! ... Tudi Marta ga ima rada. Čeprav tega ne pove, vendar diha iz vsake vrstice ljubezen. Toda: ali pisma ni sestavila zelo previdno? Ne, pisanje je jasno in odkritosrčno, kakršna je Marta sama. In črno na belem stoji, da nikoli ne bo vzela drugega ... Res, nikoli drugega, ampak — njega tudi ne. Vedno si je želela na lepo Dvornikovo domačijo, in ko ji je pozneje o kakem manjem gruntu govoril, ji ni bilo nič po volji. Zdaj je berač in s takim se noče za vse življenje zvezati. Tega ji pač ne more zameriti. Ali on kaj misli na ženitev z njo? Ne, resno ne več. Čeprav čisto lepo zasluži, bo še vendar dosti vode preteklo, da bo imel kaj pod palcem. Toliko ga je že izučilo, da čez noč ni mogoče obogateti. Prav zaradi tega, ker ima Marto rad, je ne sme priklepati na svojo revščino. Ne, nikakor ne! Ona pa to tudi spoznavlje in ne kaže želje, da bi se vzela. Čemu bi si potem razvnela ljubezen? Ne! Ljubezen brez zakona je bolezen; glavo omoti in srce zagreni. Zanj ni časa, da bi po dekletu izkoprneval. Delati mora in vse sile napeti, da pride zopet do veljave. Trdna dekletja ljubezen tako ni.

shrambi je še bilo vse polno steklenic najboljših francoskih vin ter angleškega žganja. V bližini električnih peč so našli Italijani tudi šivalne stroje amerik. izvora.

Tekma med Badoglijem in generalom Graziani.

Poveljnik italijanskih čet na severu je maršal Badoglio, na jugu pa poveljuje general Graziani. Oba poveljnika prodirata z vso naglico v smeri proti Addis Abebi. Vsak bi rad prvi zasadi italijansko zastavo na vrh neguševske palače v Addis Abebi in bi se s tem činom za vse čase proslavil pred Italijani in bi postal deležen najvišjih Mussolinijevih odlikovanj ter priznanj.

(Dalje sledi.)

poštenjak in značajan mož; držal se je pravila, da treba rajše krivico trpeti, kakor komu krivico storiti. Sedaj pa, dobri Matija, počivaj od svojih trudov in uživaj plačilo pravičnih pri Bogu, kateremu si bil v vsem svojem življenju ponižen in zvest služabnik. — V Sv. Petru pa je ob istem času umrla mlada mati in gospodinja Terezija Lešek, rojena Medved. Šele 4 leta je bila v zakonu, a je neusmiljena morilka jetika po dolgem hiranju pretrgala nit njenega življenja. Večna luč naj sveti dobri materi, za-lujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Duh na Ostrem vrhu. Na velikonočni ponedeljek smo imeli v tukajšnji fari Sv. Duha redko slovesnost. Bilo je namreč umeščenje našega provizorja č. g. Vinko Holcmana za župnika, ki ga je izvršil g. dekan iz Maribora ob asistenci dveh sosednjih gg. župnikov. Kako priljubljen je gospod pri nas, je pokazalo občinstvo s svojo veliko udeležbo, da ga je spre-milo v cerkev. Ob 10. uri dopoldne se je zbralo občinstvo pred župniščem, kjer so mu tri de-klacije čestitale z mičnimi deklamacijami. Nato se je ponikal sprevod proti cerkvi ob molitvi, ob zvokih godbe in ob streljanju možnarjev. V cerkvi so mu zapeli otroci gradiške šole mično od g. upravitelja Turka v ta namen spisano pesmico. Želimo g. župniku obilico božjega bla-goslova!

Ruše. Prostovoljna gasilska četa v Rušah bo na Vidov dan, to je 28. junija t. l., na slovesen način blagoslovila in razvila svoj novi gasilski prapor. V ta namen je priredila nabiralno ak-cijo najprej v najožjem krogu, med svojim član-stvom, ter nabrala čedno svoto 2200 Din. Vsi člani so se odzvali akciji četne uprave ter na-bavili nekateri zlate po 100 Din, nekateri pa srebrne spominske žebelje po 50 Din. Najbolj se je odlikoval gasilec Jurij Handl, četni orodar, ki je daroval četi v ta namen kar 200 Din. Za to plemenito gesto ga je imenovala četna upra-va na častno mesto praporščaka. Ker se je na-biralna akcija uveljavila tudi med ostalim občin-stvom, je četna uprava sklenila razen v spom-insko tabelo v četni kroniki tudi v časopisju poročati od časa do časa imena darovalcev in darovanih svot. Tovarišu Handlu najlepša hvala, drugim pa: posnemajte!

Razkrižje pri Ljutomeru. Že dolgo naš kraj ni doživel tako veličastnega dne, kakor je bil velikonočni ponedeljek, ko smo krenili iz sosed-ne Gibine z našimi novimi zvonovi v spremstvu ogromnega špalirja biciklistov, jahačev, belo obličanih deklet, pevcev in duhovščine s preč-g. dekanom iz Nedeljšca na čelu proti cerkvi. Za temi se je zibala počasi po cesti nepregled-na množica ljudstva. Po prihodu k cerkvi je bila pridiga g. Cigutha, bivšega ravnatelja in ustanovitelja zavoda sv. Ivana, potem sloves-na sv. maša g. dekana. Takoj po slovesni sveti maši smo začeli vleči zvonove v stolp, tako da se nam je končno veliki zvon skril za najvišjo lino stolpa 5 minut pred eno uro popoldne, ob pol štirih popoldne so nas potem skupno vsi zvonovi poklicali k blagoslovu.

Teharje. Proslava slovenskega kmečkega sad-jarja Mihaela Vizjaka na belo nedeljo dne 19. aprila je bila velik kmečki praznik. Od vseh strani so prihajali ljudje na Pečovje ter ob 3. uri popoldne zasedli vso prostorno dvorišče Vi-zjakovega doma. Po pozdravnem govoru je g. župnik Vesenjsek blagoslovil spominsko ploščo velikemu sadjarju, ki je v letih 1814 do 1892

9-50
SVILA

19—
VOLNA

56—
ŠEVIJOT

94—
KAMGARN

živel na domu Pečovšekove domačije. Zastop-niki banske uprave in domače sadjarske podru-žnice so popisali plodovito delo zaslužnega do-mačnega kmeta-sadjarja. Domačini pa so goste prijazno povabili k okusno in bogato obloženi mizi. Je bil to eden redkih slučajev med Slo-venci, da se je priprostemu kmetu postavil ča-sten spomin.

Polzela. Običajen shod na gori Oljki, ki bi moral biti dne 3. maja, letos odpade in sicer zaradi sv. birme, ki bo isto nedeljo v šmartnem na Paki, drugi dan pa v Braslovcah. Kdaj bo prihodnji shod na gori Oljki, se ob objavilo pra-vočasno župnijskim uradom in po časopisju.

Polzela. Po naredbi banovine je bivša uprava občine Polzela morala dne 14. t. m. odstopiti ter oddati posle novemu gerentu, kateri bode imel mnogo opravka, da uredi vse razmere. Ob tej priliki so nekateri nosili žalne trakove. Pri prihodnjih občinskih volitvah, katere bodo za-radi sv. birme za nekaj časa preložene, bomo pa že mi volilci poskrbeli, da bodo častno izpa-dle za stranko JRZ!

Šoštanj. Ker nam je romanje na Sv. Višarje vsled državne meje zabranjeno, bomo tudi le-tos, kakor lansko leto, na binkoštno soboto 30. maja poromali na Plešivec k Sv. Uršuli. Ro-marji naj se zberejo ta dan zjutraj v Zavod-njem, kjer bo ob 7. uri sv. maša. Ob 10. uri prisostvujemo spet sv. maši v št. Vidu in ob 5. uri popoldne bode v cerkvi Sv. Uršule ve-černice. Na binkoštno nedeljo je ob pol šestih zjutraj božja služba. Nazaj grede krenemo v Javorje, kjer bomo lahko ob 10. uri deležni mi-losti sv. maše, nakar se podamo k Sv. Križu pri Belih vodah, kjer je na binkoštni ponedeljek znan romarski shod. Vabimo k prav številni udeležbi!

Žalec. V nedeljo dne 3. maja, ob 9. uri dopol-dne, bo poskusno in propagandno škropljenje hmelja proti peronospori na njivi g. Mihaela Jošta pri Žalcu, nasproti gostilne Aubrecht. So-delovalo bo 10 do 15 škroplilnic raznih tipov, domačih in inozemskih, tako da bode zamogel

vsak na licu mesta vse škroplilnice pregledati in preizkusiti.

Sv. Rupert nad Laškimi. Neki naš mož, ki zna nekoliko misliti, je rekel, da živimo v času ugank. Prva uganka: Kako je to, da letos ni bilo prave zime, da je sneg, kolikor ga je bilo, kar čez noč skopnel? A še težja je naslednja uganka! Da bi se popravila krivica, ki jo je za-grešil nad staro občino Sv. Rupert zloglasni po-ferski režim ter jo raztrgal na dva protinarav-na kosa, se je ob prihodu pravičnejših javnih razmer takoj oglasilo nad 70% volilcev stare ob-čine Sv. Rupert ter pravilno in odločno zahte-valo s svojimi podpisi, da se vrne občina in tako popravi očitna krivica. Doslej se še to ni sto-rilo.

Sromlje. Na uradnem potovanju v brežiškem srezu nas je dne 15. aprila obiskal g. ban dr. Marko Natlačen. Veselo so zapokali topiči, ko se je prikazal banov avtomobil in se blizal na-ši vasi. Z živijo-klici ga je naše ljudstvo spre-jelo, ko je stopil iz voza. V imenu in vpričo le-pega števila Sromljanov je pozdravil g. bana domači g. župnik Štefan Štiper. Ker tukajšnji g. župan ni bil navzoč, je pozdravil g. bana v imenu občine odbornik član JRZ Avšič Ivan, v imenu krajevnih organizacij JRZ predsednik g. Strgar Anton, v imenu gasilske čete načelnik Suša Franc, v imenu šolarjev Avšič Ivan iz 4. razreda in upravitelj šole g. Slavko Župevc. G. ban je odgovoril v lepih in prisrčnih bese-dah ter obljubil, da bo storil, kar je v njegovih močeh. Potem se je odpeljal proti Bizeljskemu.

Peter Rešetar rešetari.

Kače se levijo. Kače spomladi slečejo staro kožo in se pokažejo v novi koži. Tudi pri neka-terih ljudeh je taka navada. O tej navadi bo predaval samo Janez Pucelj, če ga bo kdo hotel poslušati.

Jubilej je tu! Obletnica znamenitega 5. maja 1935 je tu. Ali se spominjate, kako so Slovenskega gospodarja lovili, ker je propa-